

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้าของเยาวชนในสถานพินิจกลาง กรณีศึกษา:บ้านปรางค์ และบ้านอุเบกษา” มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาจิตลักษณะ ด้านการมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง การมีเหตุผลเชิงจริยธรรม ความรู้เรื่องยาบ้า ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และอยู่ในทิศทางใด ระดับใดกับพฤติกรรมกระทำความผิดที่เกี่ยวกับยาบ้าของเยาวชนในสถานพินิจกลาง 2) เพื่อศึกษาจิตลักษณะสถานการณ์สังคม ด้านการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล สถานการณ์เสี่ยงต่อยาบ้า ค่านิยมในวัดดูว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และอยู่ในทิศทางใดระดับใดกับพฤติกรรมกระทำความผิดที่เกี่ยวกับยาบ้าของเยาวชนในสถานพินิจกลาง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า ในสถานพินิจกลาง บ้านปรางค์ จำนวน 121 คน และบ้านอุเบกษา จำนวน 96 คน รวม 217 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 17-18 ปี โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล ส่วนใหญ่มีการศึกษามากกว่า 7 ปี การกระทำความผิดจะเป็นทั้งผู้ค้าและเสพยาบ้า มีปริมาณการเสพยาบ้า ไม่เกิน 3 ครั้ง ต่อวัน ปริมาณการจำหน่ายยาบ้า 4 - 6 ครั้งต่อวัน มูลค่าการเสพต่อครั้งไม่เกิน 100 บาท มูลค่าในการจำหน่ายยาบ้า ระหว่าง 1001 - 5000 บาทต่อครั้ง ระยะเวลาเสพยาบ้า 1 - 2 ปี และ ระยะเวลาในการจำหน่ายยาบ้า ไม่เกิน 3 ปี เข้าสถานพินิจฯ 1 ครั้ง กลุ่ม

ตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่กับบิดามารดา บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือ หย่าร้างกัน การศึกษาของบิดามารดาดำกว่า 5 ปี ผู้ปกครองจะมีกิจการของตัวเอง รายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

2. จิตลักษณะ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า โดยการมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลางทั้งตามกลุ่ม การมีเหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำในกลุ่มคำ และกลุ่มทั้งเพศและคำ แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำในกลุ่มเพศ และความรู้เรื่องยาบ้ามีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำในกลุ่มเพศ และ มีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลาง ในกลุ่มคำและ ในกลุ่มทั้งเพศและคำ

3. สถานการณ์สังคม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า ในด้านการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล โดยในด้านการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลางในกลุ่มเพศ และ มีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำในกลุ่มคำ และในกลุ่มทั้งเพศและคำ ส่วนด้านการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลางในกลุ่มเพศ และกลุ่มทั้งเพศและคำ และ มีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำในกลุ่มคำ สำหรับสถานการณ์เสี่ยงต่อยาบ้าและ ค่านิยมในวัดดู พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก โดยสถานการณ์เสี่ยงต่อยาบ้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางทั้งตามกลุ่ม และค่านิยมในวัดดู มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางในกลุ่มเพศ และกลุ่มทั้งเพศและคำ และ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำ ในกลุ่มคำ

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะคือ

1. ในด้านจิตลักษณะ ควรมีการส่งเสริมความรู้ เรื่องยาเสพติดให้เยาวชนได้เข้าใจอย่างถูกต้องมากขึ้น และมุ่งเน้นให้เยาวชนได้มีทักษะชีวิต และสามารถมองเห็นอนาคตของตนเอง รู้จักวิเคราะห์ปัญหาเองได้โดยมีคุณธรรมเป็นพื้นฐาน โดยที่สถาบันการศึกษาและครอบครัวควรมีบทบาทในการช่วยกันส่งเสริมทางด้านจิตลักษณะดังกล่าวของเยาวชน

2. ในด้านสถานการณ์สังคม ครอบครัวควรเป็นบทบาทหลักในการช่วยพัฒนาเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้มีพฤติกรรมกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า โดยเริ่มจากการเลี้ยงดูที่ต้องเน้นการให้ความรักใกล้ชิดและใช้เหตุผล นอกจากนั้นครอบครัวก็ควรดูแลไม่ให้เยาวชนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยง เพราะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาบ้า

The study on Social Psychic Factors related to drugs (amphetamine) of Juvenile Delinquency in the Rehabilitation Home has 2 objectives : 1) to examine the psychic characteristics in the aspect of future attention for self control, ethical rationale, and drugs (amphetamine) knowledge, whether they are associated, in which direction and at what level, with the drugs (amphetamine) misbehavior of the youth in the Rehabilitation Home; 2) to examine social situation characteristics in raising children with supportive love and reasons, risk situation to drugs (amphetamine), and materialism, whether they are associated, in which direction and at what level, with the drugs (amphetamine) misbehavior of the youth in the Rehabilitation Home.

The sample group in this study is totally 217 youths with drugs (amphetamine) misbehavior, comprising 121 youths in Prance Rehabilitation Home, and 96 youths in Ubekka Rehabilitation Home. Constructed questionnaires were used for data collection. Statistical techniques used include percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Correlation Coefficient.

The result of this study showed that

1. The majority of the samples are females (55.8 %) aged between 17 – 18 years (38.8 %) Their domicile is in Bangkok and peripheral area (70.5 %). Most of them have more than 7 years of education (44.0 %). They were both the drugs (amphetamine) sellers and the addicts (53.4 %). The frequency of drug (amphetamine) used is not over 3 times a day (47.0 %), and selling the drugs for 4 – 6 times a day (37.6 %). The value of drug (amphetamine) used each time is less than 100 Baht (44.9 %). The value of drugs (amphetamine) sold each time is about 1001–5000 Baht (36.9 %). The duration of drug (amphetamine) used is 1 – 2 years (36.8 %), and the duration of selling the drugs is less than 3 years (65.3 %). More than half (56.7 %) had ever

attended the rehabilitation home for 1 time. Most of the samples (41.5 %) lived with others not the parents. Their parents had separated or divorced (51.2 %). Fathers (52.1 %) and mothers (62.2 %) had less than 5 years of education. Their parents have own business (41.5 %). Family income is less than 5,000 Baht per month (39.7 %).

2. The psychic characteristics had negative association with the drugs (amphetamine) misbehavior, i.e. future attention in self control had negative relation at moderate level in all 3 groups, while ethical rationale had negative relation at low level in the drugs sellers and those of both selling and using drugs, but had positive relation at low level in those using drugs. The drugs knowledge had negative relation at low level among those using drugs, and had negative relation at moderate level in the drug sellers, and in those of both users and sellers.

3. Social situation had negative association with the drugs (amphetamine) misbehavior with respect to raising with supportive love and reasons. The raising with supportive love had negative relation at moderate level in those using drugs, while having negative relation at low level in the drugs sellers, and in those of selling and using drugs. On the contrary, raising with reasons had negative association at moderate level among those using drugs, and those using and selling drugs, while having negative association at low level among the drugs selling group. Regarding the risk situation of drugs and materialism, it was found that both had positive association, i.e the risk situation had positive association at moderate level with all 3 groups, while materialism had positive association at moderate level among the drug users, and among those of both users and sellers, and had positive relation at low level in the drug selling group.

Recommendations are made as follows:

1. In psychic characteristic aspect, the drugs (amphetamine) knowledge should be promoted among the youth to increase their accurate understanding focussing on life skills so that the youth are able to look for the future, and analyze their own problems on ethical basis. Academic institutions and families should play active roles in promoting such psychic characteristic among the youth.

2. Regarding social situation, families should play key roles in youth development to help prevent such drugs (amphetamine) misbehavior beginning with proper raising that emphasize on love, close relationship and reasons. Families should also prevent the youth from those risk environment or situation as they might lead them to involve with the drugs (amphetamine).